

(Ο Ρήγας δίχως να δειλάει
είπλεμυεντ'όνει τον Φασουλῆ.)

Φ. — Ευχαριστώ, ευχαριστώ, μεγάλε πρόγονε μου,
κι τόσαι παραλήψεις μου δὲν ἦρχαν τοῦ ἀνέμου.
Γιὰ νὰ σπλώσῃ τὸ βαρὺ μακρινὸν τοῦ χιρί
καὶ νὰ δαγθῆται φάσκελο ἀπὸ τὸν πρωτομαρτυ,
εἰκὴν ἢ μόντζα του θὰ πῆ πὼς γιὰ τὴν μόντζα χεῖρει,
ὅπου ἡ Ῥάλλης ἐστειλε ποτὶ τὸν Βοναπάρτη.
Αὐτὸ δὲν εἶναι γέλασμα προγονοῦ καὶ σκόμμα.
αὐτὸ θὰ πῆ πὼς εὐλογεῖ τὸ ἐνὶ καὶ ἄλλο κομμα,
πὼς καὶ τῆς Κυβερνήσεως τὸ πρόγραμμα θαναμάζει,
πὼς δίχως τοὺς συνδικασμοὺς τοὺς ἐπίδομαζέει,
αὐτὸ θὰ πῆ πὼς εὐλογεῖ τὰ γρώματα μας ὅλα.
αὐτὸ θὰ πῆ πὼς εὐλογεῖ τὸν Λόρδου τὰ φωκάλια,
αὐτὸ θὰ πῆ πὼς εὐλογεῖ τοὺς φωτεινοὺς κομήτας,
τοὺς ἀπυρρίτους δηλαδὴ καὶ τοὺς τριτοκομήτας,
αὐτὸ θὰ πῆ πὼς εὐλογεῖ σωτήρας νεαροὺς,
τοῦ τοῦ θιρίζει κόψιμο καὶ πίνου γαμομήλια,
αὐτὸ θὰ πῆ πὼς εὐλογεῖ ἀντάρατα φλογεροὺς,
ὅπου βρομοῦν τὰ γνότα των ἰδοὺ καὶ δέκα μίλια.
Αὐτὸ θὰ πῆ πὼς εὐλογεῖ καὶ ἐπιθυμῆι νὰ στέψη
κι εἰκόνει ὅπου ἔκλεψε κι εἰκόνει πού θὰ κλίψη,
αὐτὸ θὰ πῆ πὼς εὐλογεῖ πινώτων λαμαργίας
καὶ τῶν στομάχων τακτικὰς κι ἀτάκτους λειτουργίας,
τὸ κράτος τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἰσχύν τῶν νόμων,
ἴσ' ὅ μ' αὐτὰ τὰ φάσκελα διατελεῖ εὐγνώμων.

Π. — Δὸς μου κι ἔμένα φάσκελα μὲ χεῖρι καὶ μὲ πόδι
γιὰ νὰ μὰς δεῖξῃς ἀληθῶς πὼς ὅλα εἶναι ρόδι.
Δὸς μου κι ἔμένα φάσκελα γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήσω.
Ἄλλη τῶν κόπων ἀμειβῆ ὡς ταύτην δὲν ὑπάρχει,
κι ἐγὼ ἐπιφολάσσωμι τοῦ γρόνου νὰ ζητήσω
ὁδὸ φάσκελα τοῦ Κεραῖ καὶ ὁδὸ τοῦ Πατριάρχου.

Κύττα, μεγάλε πρόγονε, τί τελετὴ τελεῖται...
ὁ οὐρανὸς συννέριξας καὶ βρίζει, βρίζει, βρίζει,
στέκουν ἴσῶν ὄρομον τοῦ Ἐρωμοῦ εἰ χακκοντες πόλιται
καὶ λαπομωμένους ἢ καθεὶ εἰς τὴν περὰτα τρίχει,
ὁ δὲ Μεγαλειότατος υἱὸς βοίξῃ καὶ μὴ στάξῃ
πυγαίνει ἴσῃν Μητρόπολι μὲ τὸ χρυσοῦ ἀμάξι,
μὰ βλέποντες κι οἱ Πρεσβύτεροι, θριμμάνει σὰν κἀπὼνι,
πὼς τώρα εἰς σίγουρα τὰ μέλλοντα κοουσίνα,
σπεύδουν κι αὐτοὶ ἴσῃν τελετὴν γιὰ νὰ μὰς συγχαροῦν,
καὶ δὸς του τὰ κημπανάρια χερμόσυνα βαροῦν.

Γκλάν γκλάν κημπάνια, μπάμ μπουμ κανόνια,
δὲν εἶναι ῥέθος γιὰ τὰ κοουσίνα,
ὁ Δειμῆλης ταῦρε κι αὐτὰ.

Γκλάν γκλάν κημπάνια, μπάμ μπουμ κανόνια,
γυμάτ' οἱ ἔρωμοι καὶ τὰ μπαλάνια,
δὲν θὰ μὰς λείψουν ποτὶ λερτὰ.

Εἰς τὸν Ναὸν σπιθάζεται ὁ κόσμος σὰν σαρόβλα
καὶ φαιίνεται κι ὁ Μαστραπῆς μὲ τὴν μαθὰ κορόβια,
κι ἴσου κι ὁ Κωνσταντινούπολι μὲ ὕρε καρδαμῶνον,
πρεβιθισθεῖς Πρωθυπουργὸς μετὰ πολλῶν ἱπαινων,
τοῦ λόγου πὼς τοῦ φάνηκε πὼς ἐγ' ἢ φάβα λάκκο
καὶ κἀπὼς τὰ ἔξέθωσε ἴσῃν Πρινακαυλιανὰ,
κι ἔξυγισε τὸν λόγο του μὲ ζικκικη καλάντζα
κι ἐφύρωσε συνδικασμοὺς ὡς εἶδος μεσκουλάντζα.

Κι ἐνὸς κηροῦ τυπούσαμε μὲ ἀνεκτὸ τὸ στόμα
καθὼς ὁ γέρον Ἰακώβ γιὰ τὸν Βενικμῖν
νὰ ὄσῃμι τί συνδικασμοὺς θὰ βγῆ ἀπὸ τὸ κόμμα
ἔδινεν ὄρεσ κι ἔστειν ἐν Ἀρσουαῖν Μῖν.

Γκλάν γκλάν κημπάνια, μπάμ μπουμ κανόνια,
κἀνει παρῆα μὲ τὸ Κορόνι
κι ὁ νομιμόρφων Βασιλικῶς.

Παῖζουμ ζουρνάδες καὶ κηρμουντζαίς,
ὁς μὰς μὲ χεῖρια καὶ πόδια μουντζαίς,
μουντζωστα ὅλα Ἑλληνικῶς.

Γκλάν γκλάν κημπάνια, μπάμ μπουμ κανόνια,
πλάτς πλούτς ὁτῆς λάσπαις τὰ πανταλόνια,
πετοῦν προγόνων οἱ σελετοῖ.

Γκλάν γκλάν κημπάνια γιὰ τὸν ἀγῶνα,
πλάτς πλούτς ὁτῆς λάσπαις εἰς ἴσο γόνα,
λάσπ' ἢ δουλειὰ μας κι ἢ τελετῆ.

(Κι οἱ δὲ ὀδο χερπησοῦν
κι ἀντάμα τραγουδοῦν.)

Ἡ Ἑλλὰς ἀνίστη πάλιν
μὲ τὸν Λάζαρε μαζί,
κι ἔξερρῆ εἰς νέαν πάλιν
κι ὅλα βλέπουσιν σὰν χαζοῖ.

Παλι ἄθλικαν τὰ μάγια,
φεύγουν ποτικῶν ὄροσι,
κι ὅλα λέμε μὲ τὰ βόγια :
α' Ἐρθε Λάζαρε περθεῖ.

(Ο Ρήγας πέντε φάσκελα τὸς δίνει πρὸ μεγάλα
κι ὁ Φασουλῆς κι ὁ Περικλῆς τὸ βαζῶν ἴσῃν φουγάλα).

Κεῖ ὁ Ῥωμῆος ὁτῆς λέγει κἀν γιὰ τὸν Μήτσο τὸν Σκαμάτη.

Ὁ Μήτσος ὁ Σταμάτης, ποῦ διόλου δὲν φοουκονεῖ,
ὁ γέρος ὁ ζηλεμένους τοῦ καπετῶν Ἀντωνί,
ἀσῶρον χρυσὸς ἀδόντας, καὶ τοῦ στρατοῦ στολίδι,
ὑποφῶλον κἀπὼν ὁ δὲ βὰν τὸν ἰκωνῶν.
Καὶ καθε Κρανιόσῃς, ποῦ τελετὴ Μήτσος ἔφερε,
ὁ ἀσπρῖσμ τὸν Σταμάτη μὲ τῶνα κι ἄλλο χέρι.

Καὶ ὀλίγας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τῶν ἀδελφῶν Δεσπῶτα τὸ Βιδιόπολιων,
ἐν Κωνσταντινούπολι πρὸ χρόνου ἱερυμένον,
τοῦ σωτηρίου Πάθους πολέτημον ἱβλῶν
ἐξέθωσε καὶ πάλιν κοψῆς χρυσοδεμένον.
Πολεῖται δὲ κι εἰς ταῦτην τῶν Ἀθινῶν τὴν πόλιν
ἀπὸ τὸν Κοουσίαν τὸν καὶ Βιδιόπολιων.

Ἑλληνοῦδο Συγχρόνου σπουδαία Ἱστορία,
ἔργον εὐρόσῃτο πένας ποῦ φίλον Κυριακίδι,
εἰς ταῦτην γεγονότα μεγάλα καὶ μυρία,
κι ὁ Νηκος ὁ Ἰγγλέσιος εἰς τεύχη τὴν ἐκδίθει.

Ὁ Παππὸς Νικολάου, ἢ Πασόστέμπος ἄλλος,
ζαχαροπλάστῃς ἀέτης καὶ κηρομυρτζῆς μεγάλος,
κοιλούργα ζαχαρεὶα κατασκευάζει πρώτης
κι δὲ τρέψῃ ν' ἀγοράσῃ ὁ κάθε ταξευθῶτης.
Κατάστημα τρόντι καθ' ὅλα του θαυμάσιον,
ὁδὸς τοῦ Περικλέους, ἴσο πρὸτον τοῦ Γερνάσιον.